

Наведени цитат не даје могућност да се посумња у то да је у њему Самаркандом назван Константинопољ. Ако се сетимо да је "Тимур уза се држао подређене канове - Сујургатмиша... а затим његовог сина Султана Махмуд-кана (цара Мехмеда Султана - аут.) ... после смрти последњег... ковао монете с именом умрлог... Са Султаном Махмуд-каном Тимур је био у врло добрим односима, и у њему је имао сјајног, енергичног војсковођу... Султан Махмуд-кан је 1402. године учествовао у бици код Анкаре и заробио турског султана Бајазита" (тако испада да је Бајазита заробио Султан Махмуд-кан, а не Тамерлан - аут.) (Јакубовски [425, стр. 42], В. Бартолд [425, стр. 479]), онда готово да нема места сумњи да се овде под "Тимуром" има у виду турски султан Мехмед II. Узгред, и на познатом камену с уклесаним Тимуровим натписом, нађеном у савременом Казахстану ("козак-стану"), Тимур је назван "султан Турана Тимур" (Јакубовски [425, стр. 32]). Његова престоница пре Константинопоља могао је бити Тираспољ на Дњестру или Тирана у савременој Албанији (Туран = Тирана = Тираспољ = "град Турака").

Добру представу о земљама у којима је ратовао Тимур, може дати и следећи цитат: "Војска (Тимурова - аут.) је кренула на градове Јаси, Караучи, Сајрам (Сарајево? - аут.),... на Сурук-Узек (Сиракузу? - аут.)" (Иванин [425, стр. 439]). Баш на тим местима је ратовао и турски султан Мехмед II = "Султан-Мехмед-кан", кога Тимур "није држао затвореног у Самарканду, него га водио... са собом за време похода" (Бартолд [425, стр. 479]).

Тамерлана обично представљају као простог, необразованог освајача, који је незнано како побеђивао, командујући само "дивљим азијатским хордама" које су се састојале већим делом од војника покупљених у околини савременог градића Самарканда. У вези с тим навешћемо одломке из исцрпне књиге М.И. Иванина "О војној вештини и освајањима Монголо-Татара и средњоазијских народа за време Џингис-кана и Тамерлана" (Санкт-Петербург, 1875). Поглавље из те књиге је прештампао у [425], одакле смо и позајмили цитате.

"Тамерланова војска се састојала од пешадије и коњице... пешадија је ... у дугим походима имала и коње; коњица, или бар њен значајан део, била је обучена да се бори у пешадијском строју, дакле, одговарала је нашим драгонима (писано је у XIX веку - аут.)... Коњица се делила на обичне и одабране војнике, који су сачињавали лаку и тешку коњицу. Осим тога, постојали су и лични Тамерланови телохранитељи, у облику гарде... Осим тих главних родова војске били су још: (1) понтоњери или бродари;... они су правили бродове и понтонске мостове; (2) баџачи грегоријанске или грчке ватре; (3) разноврсни радници који су умели да праве опсадне справе и да рукују катапултима... тај род војске је био доведен до високог савршенства. Из одвијања Тамерланових опсада видљиво је да су му биле познате све методе које су употребљавали Грци и Римљани... имао је слонове с којих је посада гађала грегоријанском ватром. (4) За дејства у планинама Тамерлан је имао специјалну пешадију састављену од планинских житеља...

Војска је, као и код Џингис-кана, била подељена на десетине, стотине, хиљаде, тумине (руски - "теме", одатле "темник", вођа "теме"; приметимо да се у козачкој војсци подела на десетине и стотине очувала до XX века, при чему је то била карактеристика само козачке војске - аут.)... које су предводили десетари, стотиници, хиљадници и емири (руски: кнезови, темници)... Одабрани војници, или